

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor; praznicul Intrării Domnului în Ierusalim

Îmi cobor din văzduh glasul peste grădinița cuvântului Meu din zilele acestea și Mă așez în cartea Mea cea de azi cu praznic de Florii și grăiesc cuvântul mângâierii în mijlocul tău, popor al cuvântului Meu, și iau din Mine și așez în tine pe Mângâietorul, fiule, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, așa I-am zis Duhului Sfânt, I-am zis Mângâietorul și L-am promis celor ce cred în Mine și am spus că din al Meu va lua Mângâietorul și va vesti celor credincioși, ca să fiu Eu așa cu ei până la sfârșitul timpului, și nu vor să creadă și să înțeleagă cei necredincioși că Eu, Domnul, așa am spus că voi fi cu ai Mei, și iată, așa sunt și nu tac între ei, căci le-am promis că voi fi cu ei. Amin.

O, pace ție, poporul Meu! Ai nevoie mereu de această urare din Mine rostită în mijlocul tău, căci lucrul tău cu Mine este greu, este mult și mereu, și tu ești sub sarcină mereu, tată. O, nu te supăra că stai sub sarcină mereu, că dacă ai fi rămas în lume cu pașii vieții tale ai fi fost sub sarcina lumii și nu ți-ar fi răsplătit nimeni truda ta și s-ar fi sfârșit ea odată cu tine ca și lumea, dar Eu, Domnul, îți dau plată scumpă pentru purtarea sarcinii Mele cu tine în zilele acestea.

Dar de ce este sarcina Mea ceea ce Eu duc cu tine în vremea aceasta? Tu ești vestitorul Meu pe pământ și ești semnul cel de dinaintea venirii Mele, fiule însărcinat cu sarcina Mea. Tot ceea ce faci și trăiești tu sunt cele ale lucrării Mele cu tine din zilele acestea, căci Eu te-am ales din lume ca să fii tu lucrarea Mea, fiindcă din cuvântul Meu de peste tine te-am lucrat și te lucrez mereu, că dacă Eu n-aș lucra așa și mereu în mijlocul tău, tu n-ai mai fi al Meu, ci ai fi tu al tău ca toți oamenii care-și lucrează ei viața. Eu însă ție îți lucrez Eu viața, și te așez să Mi-o lucrezi și tu pe a Mea, Eu pe a ta și tu pe a Mea, și ce lucrare măreață este lucrarea noastră împreună nu-și dă seama lumea care te înconjoară și nici cea care aude de tine din depărtări, căci lumea are lumea ei și stă în cele ce se văd și n-are nădejde lumea, fiindcă nu-și pregătește nimic ca să aibă când nu va mai fi lumea aceasta.

O, nu știe lumea pe cele pregătite de Mine, Domnul, pentru cei ce cred în Mine urmându-Mi Mie pe pământ. În istoria celor credincioși lui Dumnezeu sunt mulți care au părăsit lumea aceasta și și-au pregătit viața pentru lumea cea nevăzută și în care ei au crezut și au rămas și s-au mângâiat ei cu Mine apoi, cu Duhul Meu, căci Duhul Meu este Mângâietorul, și împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit și grăiește prin cei credincioși și grăiește cu ei mângâindu-i, așa cum a fost promisiunea Mea, și iată, putere de credință îi trebuie omului ca să Mă poată primi el pe Mine în casa lui cu acest cuvânt ca să cinez cu el masă de cuvânt mângâietor în casa lui.

Pun masă de cuvânt în mijlocul tău, popor al cuvântului Meu mângâietor, și cu praznic de Florii stau la masă cu tine, Ierusalime nou, cetatea Mea cea de azi în mijlocul neamului român! Îmi amintesc cu tine despre ziua cea măreață când Tatăl M-a preamărit în mijlocul oamenilor mai înainte de patima Mea după ce Eu l-am sculat pe Lazăr din mormânt și când norod mare Mi-a ieșit înainte pentru că auzise de minunea aceasta și când fariseii și cărturarii își ziceau între ei: *«Vedeți că n-aveți nici un spor, că iată, lumea cum s-a dus după El!»*. Toți cei care veniseră la praznic să se închine voiau să Mă vadă, iar Eu le-am spus lor: *«A venit ceasul să se preamărească Fiul Omului. Dacă-Mi slujește cineva, să vină după Mine, și unde sunt Eu acolo va fi și slujitorul Meu. Părinte, preamărește numele Tău!»*. „L-am preamărit și iarăși Îl voi preamări“, *venit-a glasul din cer»*.

O, nici așa, după atâtea semne și minuni, nici așa n-au crezut cei mulți, iar cei puțini, care au crezut, nu mărturiseau din pricina fariseilor, ca să nu fie goniți din sinagogă. O, poporul Meu, tot așa se petrece și azi cu Mine și cu tine și cu cuvântul Meu față în față cu cei ce iubesc slava lor

mai mult decât slava cea de la Mine lor. Vezi tu, tată, de ce nu fac Eu prin tine minuni? Lumea iubește starea ei și statul ei pe pământ și de aceea nu poate ea să mărturisească pentru Mine așa cum tu mărturisești cu viața ta și cu lucrarea Mea în mijlocul tău. Cu alai ceresc intru în tine, cetatea Mea de nou Ierusalim, iar îngerii Mei cântă când intru: „*Osana, binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!*“. Intru în mijlocul tău și Mă fac cuvânt pe masa ta și cinez cu tine însoțit de cerul sfânt la masa Mea cu tine, și slava Mea din mijlocul tău e tainică, fiule, și e tot o mângâiere, iar cine se apleacă să ia din ea cu adevărat, acela nu mai iubește lumea aceasta și nu se mai cheltuiește pentru ea, ci vine după Mine și merge cu Mine pe cale și nu mai merge cu lumea, ci rămâne cu Mine și-Mi mângâie rana Mea cea după om și-Mi alină dorul Meu cel greu după el și rămâne el fiu al lui Dumnezeu, răscumpărat prin Duhul Sfânt Mângâietorul, Care din al Meu ia și Se dă omului ca să se facă apoi una cu Dumnezeu omul.

O, câtă teamă, câtă răutate și câtă zarvă au stârnit iudeii necredincioși pentru că Eu, Domnul, l-am ridicat atunci pe Lazăr din mormânt! O, câtă necredință domnește în cei ce iubesc slava oamenilor, și cu câtă minciună și cu câtă stăruință lucrează aceștia ca să înăbușe ei slava lui Dumnezeu când ea stă pe pământ lucrând! O, câtă răutate bate și spre tine, poporul Meu, din partea celor ce iubesc slava lor și lumea aceasta! Dar cel mai greu doare la Dumnezeu când cad creștini de pe calea Mea cu tine și se fac trădători, tată, căci sunt nemulțumiți și cad cei nemulțumiți, cad cei ce nu iubesc crucea și tainele ei cele de nepătruns cu mintea celor puțini la minte pentru Dumnezeu și mari cu mintea pentru ei înșiși. O, adu-ți aminte de Mine, fiule, cât Mă huleau pe Mine cei ce nu Mă credeau și cei ce Mă părăseau pentru nemulțumirea lor, pentru nestatornicia lor. Duhul Meu nu pătrunde în sufletul viclean și de aceea nu pot toți cei care vin să se bucure până la sfârșit de venirea Mea cea de azi și să Mă bucur Eu de ei până la sfârșit, și cad aceștia în lături și se fac pașii lor mai urâți decât înainte, precum este scris, căci așa de rău cad cei ce trădează pe Dumnezeu și nu mai stau cu El. O, de-ar avea ei parte de întoarcere mai înainte de sfârșit! Le trebuie împăcare cu Mine la aceștia, dar mintea lor e mare pentru ei înșiși și e mică pentru Duhul Meu Mângâietorul, Duhul Care mângâie pe cei binecredincioși, pe cei statornici în credință și în iubire până la sfârșit, iubirea pentru cei ce se mântuiesc. Amin.

Îți dau acum binecuvântare pentru zi de vestire a lucrării Mele cu tine în mijlocul oamenilor, poporul Meu. Ți-am făcut cale, tată, ca să ieși între oameni cu crucea învierii, fiule. Lumii îi place de două mii de ani crucea cu Mine răstignit pe ea în piroane de fier, dar cu tine crucea e plină de flori, tată, și multă mângâiere Îmi aduci cu lucrarea aceasta a ta. Văd îngerii aceasta și se minunează și văd ei Evanghelia Mea cu tine și stau în uimire și cântă slavei Mele cu tine îngerașii cerului, poporul Meu. O, binecuvântat să fie lucrul mâinilor tale, cu care Eu ies cu tine între oameni ca să mărturisească el lucrarea aceasta, lucrarea Mea cu tine, fiule! Se mângâie duhul din om când vede crucea cu flori pe ea. Se mângâie omul de la lucrarea Mea cu tine, că n-are omul nădejde și n-are mângâiere dacă n-are nădejde. Ies cu tine cu lucrare de nou Ierusalim în mijlocul oamenilor, ieșim cu stâlpare, cu flori pe cruci și îi întâmpinăm pe oameni cu mângâiere, că Mi-e tare milă de ei și nu știu ei aceasta. Mi-e duhul rănit de dor după om și de aceea am venit acum două mii de ani și M-am făcut om și M-am dat spre cruce și spre moarte pentru dragostea Mea cea pentru om, o, și de aceea am venit și acum și tot vin cuvânt pe pământ și nu de altceva vin. Vin că este scris să vin și nu de altceva vin. O, vin și tot vin și multă necredință și răceală de suflet găsesc pe cale în oameni și Mă întorc în Tatăl suspinând și Mă mângâie Tatăl și-Mi șterge lăcrimioarele și-Mi spune cuvânt de mângâiere Tatăl Meu și-Mi spune așa:

— *Puțin, puțin, și-i vei trage pe toți la Mine, o, Fiule scump, căci Tu așa ai spus, și ai pe pământ fii credincioși, care-Ți așează cuvântul în calea oamenilor, și va veni curând o zi când toți vor căuta acest mângâietor și vor alerga după el ca după mângâierea care le va lipsi la toți, și va fi scump în ziua aceea cuvântul Tău cu care umbli azi plin de dor suspinat după om. Puțin, puțin, Fiule scump al Meu, și răbdarea Noastră va mântui multe suflete dintre cei scriși în Cartea Vieții.*

Mă doare durerea Ta, căci Eu sunt în Tine, iar Tu în Mine ești, Fiule scump al Meu, dar durerea Noastră e plină de răbdare, e plină de iubire și e suspinul Nostru după om, tată. Mă uit acum la ziua cea pomenită azi când Îți cântau mulți Osana, tăind ramuri din copaci și așternându-Ți-le în cale și când s-a cutremurat cetatea Ierusalimului, zicând: «Cine este Acesta?», și mulți ziceau: «Acesta este Iisus, proorocul din Nazaretul Galileei», și au venit la Tine orbi și șchiopi și i-ai făcut sănătoși în clipa aceea, dar s-au întristat și s-au mâniat pe Tine arhieriei și cărturarii pentru aceste minuni și pentru copiii care strigau cântându-Ți în templu Osana. O, ce blând ai spus lor când ei au zis: «Auziți ce zic aceștia?», iar Tu le-ai spus: «Au niciodată n-ați citit în prooroci că din gura copiilor și a celor ce sug a pregătit Domnul lauda Lui?». O, ce zi măreață în Ierusalim a fost atunci pentru cei cu inimă dulce și mare, și ce mânie a stârnit ea în inimile celor ce nu Te-au primit de la Mine trimis la ei, Fiule scump al Meu! Te-au răstignit aceștia apoi, dar, vai, n-au știut ei că o mai mare slavă va străluci înaintea lor prin Tine, căci lumina învierii Tale i-a judecat apoi pe ei, i-a biruit pe toți, iar ei au rămas neputincioși sub vină mare, dar ai fost milostiv cu ei pe cruce și M-ai rugat să-i iert căci ei nu știu ce fac. O, ce mare iubire le-ai dat Tu lor când Mi-ai spus să-i iert pe ei! O, ce mare este iubirea Ta, Fiule scump al Meu! Să nu uite omul iubirea Ta de pe cruce, tată, și să nu-și piardă nădejdea cel păcătos, ci să se întoarcă și să fie viu, căci Tu ai murit pentru fiecare păcătos ca să fie el viu prin întoarcerea lui la Tine, la mila Ta cea pentru omul păcătos, tată.

Grăiesc cu Tine mai înainte de praznicul răstignirii și al învierii Tale prin cruce, Fiule scump. Vine pomenirea răstignirii Tale, tată, și începe de mâine amintirea săptămânii patimilor Tale amare, Fiule scump. Ieșim cu flori pe cruce în mijlocul oamenilor și stăm așa cu ei până la ziua învierii și presărăm în oameni mireasma iubirii Tale pentru cei păcătoși ca să vină ei la umilință și la pocăință, tată. Avem fii mărturisitori și vestitori peste oameni ai cuvântului Tău cel de azi, care-și are rădăcina în Noi, Fiule scump. Se cutremură facerea toată la glasul Tău de azi, dar omul doarme în necredință și dai să-l scoli la glasul Tău, doar, doar va auzi și-Ți va deschide ca să cunoască el cine bate.

Peste șapte zile vor cânta cei credincioși și cei necredincioși cântarea cea pentru învierea Ta: Hristos a înviat! Noi vom auzi dintru cele cerești și vom privi pe pământ peste tot. Dă lumea să se bucure la sărbătorile Noastre, dar nu pentru Noi se bucură lumea, o, nu, Fiule scump și durut al Meu ca și Tatăl Tău. Cine se bucură cu Noi nu așa se bucură, dar lumea nu cunoaște taina bucuriei, nu știe lumea ce este iubirea și ce face ea cu fapta ei și cu măreția ei. O, Mi-e milă de Tine, Mi-e tare milă, tată, de Tine și Te mângâi grăind cu Tine, Eu, Tatăl, în mijlocul poporului Tău de azi, Fiule scump, căci în români Ne-am aflat casă acum la venirea Ta cea de la sfârșit de timp.

Le spun tuturor, le spun oamenilor să înțeleagă de la Mine, Tată ceresc, și să audă ei deslușirea numelui Tău Alfa și Omega.

O, Fiul Meu Iisus Hristos a venit atunci, la începutul trupului Său, și a venit acum, la sfârșitul lucrului Său, căci El este începutul și sfârșitul fiecărui lucru al Domnului pe pământ și în cer. Și-a început lucrarea trupului Său acum două mii de ani și vine acum să Și-o sfârșească, și așa lucrează Dumnezeu lucrul Său cel întreg întocmit. El, Fiul Meu, este Alfa și Omega, El, Cel ce a fost, Cel ce este și Cel ce vine, și întreit a lucrat și lucrează El lucrarea Sa, căci așa este la Dumnezeu, iar Eu Îl preaslăvesc pe El și pe Mine în El, și zic: Acesta este Fiul Meu și Cuvântul Meu. El este Alfa și Omega, El este Cel ce a fost, Cel ce este și Cel ce vine, și iată-L, vine, căci Duhul și mireasa zic: „Vino, Doamne!“, și de aceea El vine. Amin.

— O, Tatăl Meu Savaot, o, tată, stau în mijlocul poporului cuvântului Meu cel de azi și-Mi fac mereu venirea. Evanghelia venirii Mele o lucrez Eu în mijlocul acestui popor mititel, și Mă dușmănesc arhieriei și cărturarii ca și acum două mii de ani, tată, și își văd ei mai departe de ale lor, o, Tatăl Meu. Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, dar ei nu vor să știe așa despre lucrul ce-l am Eu de la Tine de lucrat pe pământ până la tot întregul său ca să pot să-Ți spun apoi

Ție, Tată, că Mi-am lucrat lucrarea. O, slavă Ție că M-ai preaslăvit în cuvânt în ziua aceasta! Am intrat cuvânt în Ierusalim, la poporul Meu cel de azi, și am intrat cu Tine, Tată al Meu. Peste șapte zile Mă voi slăvi între ei cu praznicul Învierii Mele și voi sta cu ei la masă de cuvânt, Tată. Lucrarea Mea cu ei e măreață și nu se suie la mintea omului adâncul tainei ei. Cele ce ochiul n-a văzut și la mintea omului nu s-a suit, aceasta lucrez și pregătesc Eu pentru cei ce Mă iubesc, și lucrez aceasta cu poporul cuvântului Meu cel de azi, tată.

O, poporul Meu, Tatăl și Fiul S-au slăvit în cuvânt în mijlocul tău în ziua aceasta de praznic sfânt când Eu, Domnul, am intrat pe mânz de asină în cetatea Ierusalimului acum două mii de ani. I-am spus Duhului Sfânt, I-am spus Mângâietorul ca să fac din El lucrarea mângâierii peste cei credincioși. O, mergi, poporul Meu, mergi cu taina Mea cu tine și vestește-o oamenilor, ca să vadă oamenii Duhul Meu lucrător prin tine pe pământ! Du vestirea Mea din mijlocul tău la oameni, tată, iar Eu, Domnul, îi voi mângâia pe ei în taină mare prin lucrarea Mea cu tine, prin tainica Mea plămadă, pe care o lucrez Eu prin tine pentru înnoirea lumii, pentru lumea cea nouă, cea care va să fie, cea care va rămâne, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

4/17 aprilie 2011